

لوح گل مولی (بباب بیستم از فصل دوم قسمت اول مراجعه شود)

قوله تعالی :

“ گل مولی چه بسیار از درویش که در صحراهای شوق بیاد مولی سیاح شدند و در بحور اشتیاق سیاح گشتند و در ایام عمر خود بذکر محبوب در مدائن و اسواق مشغول بودند و لکن بلقاء مولی در ایام او فائز نگشتند بعضی ایام روح را ادراک ننمودند و بعضی بغفلت انفس خود بعد از ادراک ایام الله از عرفان و لقای محبوب محجوب ماندند و تو ای گل مولی برضوان قدس الهی فائز شدی و رائحه گل‌های حکمت صمدانی را استنشام نمودی هجرت بوصل تبدیل شد و فراق بلقا پیوست و بعدت به قرب و حزنت بسرور راجع و جمیع آن هیاکل بتو منتهی شد و بتو جمیع بین یدی الله محشور و راجع شدند اینست فضل واسعه پروردگار تو که همه آسمانها و زمین و فوق از اعراش و اکراس و حاملین آنرا احاطه فرمود و جمیع آنچه از طایفه موسومه باین اسم که از اول لا اول بوده‌اند و الی آخر لا آخر بوجود بیایند جمیع را باسم تو در این ورقه مطهره مبارکه جزا عنایت فرمودیم و این لیل مبارک را لیلۃ القدس نامیدیم و مقدر شده که جمیع درویش این لیل مبارک و صباح آنرا بکمال سرور و بهجت عیش نمایند و بذکر محبوب خود مشغول شوند و بر جمیع احبای الهی لازم که در این عید شریف اعانت نمایند این طایفه را علی قدر وسعهم و طاقتهم و باین فضل اعظم خود را مستعد نمایند که در یوم ظهور نیر اقوم و افخم جلت کبریائه بشطر الله توجه نمایند و بهیچ جهتی جز جهت او توجه ننمایند از اهل بیان که این عبد مأیوس شده چه که رائحه خوشی از این فئه استنشام نمیشود الا من وفقه الله شاید این حزب از احزاب خارج شده به یمین عرش اقدس که مقام جلوس آن سلطان وجود است بشتابند و بشاطی الله که مقام حضور بین یدی ان اصل شجره مبارکه لا شرقیه است وارد شوند روحا ثم نورا ثم طوبی ثم ابهی للمقبلین ” انتهى